

ANNUS 1739.

I.

*De Cultura vegetabilium naturæ convenienter
instituenda.*

CAROLUS LINNÆUS

M. D. Admiralitat. Holmiens. Medic. Soc. Imperial. & Regiar.
Gallic. ac Suec. Membr. nec non Acad. Scient. p. t. Praeses.

§. 1. **S**umme necessariam esse cognitionem distin-
ctam de cultura vegetabilium legitime in-
stituenda, vel multiplex illa utilitas loqui-
tur, quam ex oleribus, herbis tinctoriis,
pharmacisque indigenis pariter ac exoticis,
in nos redundare videmus. Quidquid, summa cum indu-
stria curandi sunt horti Botanici, si, quæ institutioni eo-
rum respondent, scientiam & cognitionem, studiosæ ju-
ventuti comparandam, exinde recipere cupias.

§. 2. Vegetabilia tractandi rationem, hactenus hortulanii,
foli quidem, tradiderunt, quorum cognitio quum haud ul-
tra olera maxime communia, & flores notissimos proten-
datur; desiderium quoque haud ultra multiplicationem ac
incrementum illorum procedat, hinc ea, quæ horum ex
perientia docemur, pro horto Botanico rite componendo
neutiquam sufficere constat.

§. 3. Arduum sane argumentum sibi proposuit Philip-
pus Miller, hortulanus peritissimus Chelseæ ad Londi-
nopol. Trans. Tom. I. A num,

num, quum in anno 1731. Lexicon Hortulanorum, Anglico idiomate conscriptum, in lucem ederet. Idem in anno 1735. appendice auxit', eodemque anno alteram Lexici editionem, in forma octava, publici juris fecit. Huic animus fuit culturam vegetabilium omnium exponendi, adtamen vix decem, nedum unus liber vel vastissimus, sufficerent, pro describenda ratione tractandi plantas illas, quæ jam aliorum descriptionibus tractatæ fuerunt; & quam immensa tandem foret ars hortulanorum!

§. 4. Etenim nec illud Milleri opus, nec aliorum de hac arte scripta, vel in unum collecta, sufficient scopo nostro explendo, siquidem 1. regulæ pleræque climati prorsus alieno competunt, laurum v. g. ficum, similes, vel hyeme aeri relinquunt, quæ tamen apud nos probe tegendæ sunt. 2. plurimorum vegetabilium ne mentionem quidem faciunt. 3. quæcumque tradunt, cognitione empirica, vel opinione lubrica nituntur. Cognitio autem fundamento carens, nimis incerta dicenda, & qui lumine privum habet ducem, is impingendi periculum evitare vix poterit.

§. 5. Quæ tandem diutina experientia docet, ea, in se, rejicienda non sunt, sed nimia patientia ac tempore opus hic est. Immo sæpe semina nonnulla, ex India v. g. adportantur, quæ, si vel cognosceres, ob defectum cognitionis de modo illa colendi, facillime pereunt.

§. 6. Ego igitur regulas quasdam circa culturam plantarum suppeditabo, easque observaturos vix umquam scopo suo sese excidisse dicturos spondeo. Moneo tamen in antecessum, quod hisce meis disquisitionibus, haud comprehendatur hortus quidam Tantalius, Hesperidis, Semiramidis, Cereris, Viridarium, Monotrophæum, Anthotheatrum &c. Adonis tantum & Paradisus. Conf. Biblioth. Botan. Linn. pag. 64.

§. 7. Floras, sive scripta de duratione plantarum regionibus nonnullis propriarum, varii ex Botanicis in lucem ediderunt. Horum plurimi inter neotericos, loca & solum singulis propria adcuratissime descripsérunt, ita ut Botanices studiosus suo quamvis loco facile reperire possit, nec plantam montanam in loco paludosof querendo, frustra desudet.

§. 8.

§. 8. Nec non itineraria , plantarum mentionem injiciantia , loca indicant , ubi , qui prius easdem collegit , rarissimas utilissimasque reperierit .

§. 9. Immo & ego , Hortum Cliffortianum condendo , patriam cuiusvis plantæ regionem & terram , quatenus vel mea ipsius cognitione , vel fide dignissimorum testimonio illas cognoverim , brevibus notavi , eaque basi venient iis , quæ sequentibus tradentur .

§. 10. Nulla est planta , quin in aliqua terræ regione vel inculta germinet , & quæ in hortis nostris coluntur omnes , in quodam orbis loco sua sponte crescunt , ac multiplicantur .

§. 11. Plantæ autem inculcæ succrescentes , theoriam artis hortulanorum suppeditant ; quas ubi invenetis , ibi & clima & reliqua incremento earum necessaria , naturæ suæ convenientissima esse , judicato . Jam , si artis ope , clima patrio æquale produxeris , viam , unicam quidem , parabis , qua plantæ æque ac patrio loco succrescere poterunt .

§. 12. Climatis vocabulo hic loci mihi veniunt , quatuor elementa , vegetabilibus omnibus vitam largientia , nempe terra , ignis , aer , & aqua .

§. 13. Sex sunt terræ species (Conf. Syst. Nat.) scilicet humus nigra , argilla , arena , marga , ochra , & glarea , ad das solum ligneum & saxosum .

§. 14. Humus nigra constat ex vegetabile vel animale destructo ; nam portione illorum putredine consumta , essentia quædam combustibilis & salina relinquitur ; ita ut simus ipse nil sit nisi terra quædam salis sulphurisque plena . Talem peramat : Galeopses , Flor. Lapp. §. 237. Urtica foliis ovalibus , Hort. Cliff. 440. Urtica foliis oppositis cordatis . Bryonia foliis palmatis utrinque calloso scabris . Hort. Cliff. 453.

§. 15. Terra argillacea tenacior est , humiditatem diutius sub superficie conservat , & accedente solis calore durescit , atque dehiscit . Hanc exigunt (a) Medicago pedunculis laxe spicatis leguminibus contortis caule erecto glabro . Hort. Cliff. 377. Anni scilicet sunt quod exteræ gentes Fœnum illud Burgundicum Lob. Hist. 498. Gall. Saint foins , optimum pratorum semen prædicare cœperunt . Hinc multi nostratum , magnis sumtibus semina ista aliunde adquisi-

4 ANALECTA TRANSALPINA.

verunt. Varias autem plantas sub nomine fœni Burgundici complectuntur Auctores, quales sunt: Securidaca Tournefort; Onobrychis ejusdem, aliæ, quæ quidem duæ ultimo nominatae frigoris Svecici impatientes sunt, Medicago autem in planiciebus Sconiæ, juxta vias circa Upsaliam, & in fulcis agrorum frequentissima, facilis hic locorum multiplicatur. Terram argilla mixtam exigit. (b) Anthyllis foliis pinnatis foliolo terminatrici majori. *Hort. Cliff.* 371. in pratis argilla mixtis. (c) Ononis floribus subsessilibus solitariis lateralibus ramis inermibus. *Hort. Cliff.* 358. In agris argillaceis. (d) Marrubium denticulis calycinis setaceis uncinatis. *Hort. Cliff.* 312. In viis argillaceis, & juxta parietes.

§. 16. Terra arenosa dura est, arida, spongiosa, aquam transmittit; nec aqua solvit, nedum penitus penetratur. Adtamen vel in ista quædam succrescunt, ut:

(a) Ornithopus foliis pinnatis, articulis leguminum subrotundis lœvibus. *Hort. Cliff.* 304. Hanc ego plantam vasi argillaceo, terra nigra optima repleto tradidi, & aliam copia arenæ cinxi, aliam nudam reliqui. Nuda emortua est, prior autem fructus uberrimos produxit, copiosissima etiam est ad vias arenosas juxta Hardervicum Hollandiæ.

(b) Arundo foliorum lateribus convolutis, acumine pungentibus. *Flor. Lapp.* §. 26. *Hort. Cliff.* 26. Belgice: *Helm.* Hæc sua sponte copiosa excrescit in littore maris arenoso. Optimam feligunt Belgæ, & ad spithamæ longitudinem rescißam, colliculis arenosis immittunt, ne arenam procella deportet, pluvia abluat, & campi tandem gramine tegantur. Sæpius idem tentavere Sconiam tenentes, frustra quidem hactenus.

§. 17. Marga proxime accedit terræ arenosæ, sed magis farinacea, minus dura, & facilior humiditates absorbet. Hanc peramat

(a) Lichen foliis oblongis laciniatis marginibus conniventibus ciliatis. *Flor. Lapp.* §. 445. Hic copiosus est in agris circa Fahluniæ, ubi præter abietes nihil germinare solet. Ex illo juscula excoquendi artem olim ab incolis Islandiæ accepimus. Haud ita pridem alii panem ex illo præparare cœpisse dicuntur. Quæ si essent, nemo amplius apud nos præ inopia panis periret.

(b) Li-

A N N U S 1739.

(b) Lichen caule erecto tereti ramosissimo, alis perforatis filiformibus. *Flor. Lapp.* 437.

Hoc sylvæ Lapporum arenosæ obiectæ sunt, & multa eget humiditate, quam diu servat. Hic Lapporum rangiferorumque suorum alimento venit, & fundamentum Oeconomiae suæ constituit.

(c) Linnæa Gronov. terram ochream saburra mixtam exigit, immo lichenem vel lapides vicinos, quos crescens amplecti possit.

Quæ autem de terra metamorphosibus circumferuntur, non sunt nisi mera figmenta. Immo, agro effeto & macilento conditum frumentum in secale, hoc in hordeum, hordeum in avenam, hanc denique in lolium degenerare dicunt, quibus tamen & rectæ rationis anatomiaeque dictamina, & experientiæ testimonia refragantur. Sane

Non imbellem feroce prognerant aquile columbam.

§. 18. Terra ochrea; ego autem nullam novi plantam, quæ hanc terræ speciem peramet, & sua sponte in ea succrescat; quippe quæ sale vitriolaceo metalli ibidem nati mixta esse solet, sal autem ille nimium acritatis habet, quam ut plantis conveniat.

§. 19. Terra cretacea, admodum arida, dura & acris est, sua tamen alit vegetabilia, ut Trifolium spicis ovatis sessilibus scabris lateralibus. *Hort. Cliff.* 373., quod in montibus cretæ Anglicis excrescit.

§. 10. Terra saxosa suas plantas producit, quæ inter rimas atque fissuras saxonum latissimæ progerminant, ut:

(a) Polypodium, in omnibus saxonum rimis.

(b) Clusiæ Plumieri, vel Cenchramidea, arbor saxis adnascens, obrotundo pingui folio &c. *Pluk. Phyt.* 157. in rubibus Americanis.

(c) Anthirrhinum foliis alternis cordatis quinquelobis.

Hort. Cliff. 323. Cymbalaria vulgo, huc referatur, quæ non nisi e muris progerminat, testibus mœnibus Harlemi. Quam mirabilis herba! hæc sola enim horizontaliter protensa crescit, reliquæ autem omnes vel rectæ adscendunt, vel in terra repunt, vel natant.

(d) Fuci, quæ in lapidibus seu concharum testis mari detentis crescunt, neque ab his alimentum accipiunt.

ANALECTA TRANSAALPINA.

§. 21. Sæpe etiam plantas in plantis, ut animalia in animalibus nasci videmus. R̄bedus librum de animantibus viventibus in animalibus vivis, scripsit. Sic plantas quoque parasiticas, id est, ex aliis productis habemus, quo referantur.

(a) Musci, Algæ, Agarici, reliqua in arboribus succrescentia.

(b) Viscum, in arboribus vetustis passim obvium. Hoc ex semine suo propagari nequire docebant antiqui ideo, quia baccas semina continentes haud ex alia arbore in aliam ventus deportare posset, easque in terram prolabi, sicque periire censebant; hinc viscum excretionem arborum monstruosam, vel ulcus quoddam habebant. Sed aves baccas devorant, & acinos seu semina illæsa, glutinoso cuidam liquori involuta alvo ejiciunt, sicque semina arboris truncō adhærent. Hinc tritum illud: Turdus sibimetipsi malum cacat. Immo hæ baccæ pariter ac ilex confiendo visco, seu aucupum glutini sufficiunt. Viscum vero non nisi in arboribus magnis reperitur, quarum in fissuras, ramorumque foramina semen illabitur.

(c) Epidendra, copiosa in utravis India.

(d) Tilandsia, non nisi in arboribus sylvestribus Americanis desertorum, & aquam, itinera facientibus, & que ac animalibus & avibus gratissimam continet.

(e) Cuscuta caule nudo filiformi repente; e radice provenie, & hirudinis instar, plantæ, si quam proximam habet, ut Thymo, Hyssopo, Lino, Urticæ, lupulo, cannabi, similibus, adhæret, alimentum exinde adtrahit: hinc olim docebant, cuscutæ inesse qualitatem plantæ, cui adhæreat, eamque nunc Epithymum, nunc Epihyssopum, nunc alio vocabulo adpellabant. Statim ex quo plantæ proximæ cohaesione nexa fuerit, suam ipsius radicem deserit.

(f) Hypocistus. Tournef. In radice Cisti.

(g) Hypopythis. In radicibus pinorum & abietum.

§. 22. Aer, elementum secundum vegetabilibus absolute necessarium constituit, absque illo crescere nequeunt. Variat aer pro altitudine, pro evaporationibus nubibusque nebulosis; hinc alias est in montibus excelsis, alias in mari, alias in collibus, vallibusque, alias in planiciebus, alias tandem in sylvis.

(a) In

(a) In hypocaustis hortensibus, plantas, quotquot iisdem continentur, fenestras versum tendere, & si quis orbis vi- treus disruptus fuerit, communi tamquam nisu eo exitum quærere videmus.

(b) Quæcumque autem ope caloris artificialis, præcluso aere externo succrescunt, graciliores, minus solidæ, ramo- siores, pallidiores sunt, ac fructuum minus producunt, quam quæ aeri libero fruuntur.

(c) Immo, quæ arte ministra crescunt, adeo debiles sunt & infirmæ, ut aere vix accedente, folia sua dimittant. Et si ex hypocaustis protractæ repente soli tradantur, nec loco opaco per aliquot dies detineantur, vel folia amittunt, vel prorsus emoriuntur.

(d) Folia floresque plantarum, mutationem ab aeris im- pressione pendentem, satis clare loquuntur. Sic v. g. Flos mirabilis non nisi nocturno tempore floret, Trionium brevi ante meridiem, Leontodon, Tulipa, & Montia sole splendente, Tragopogon, & Sida prima, *Hort. Cliff.* 345. tempore matutino. Alisma fr. globoso echinato. *Hort. Cliff.* 141. tantum inter horam undecimam & duodecimam an- temeridianam.

§. 23. Montes altissimos illos dicimus, qui sese ad se- cundam aeris regionem usque extendunt, & fastigium to- to anno nixe obiectum habent. Hi suas alunt herbas. Sic v. g. in montibus Lapponiæ varias videmus, quas & in Alpibus Helvetiæ, & Pyrenæis, Olympo item, Baldo, monte Ararat, Montibusque acutis, *Flor. Lapp.* nec alibi reperies. In his montibus enim ventus acerrimus vegeta- bilia continua agitatione conuassat, fortiori quidem, quam alibi. Hinc etiam, ex lege providæ naturæ, ob æstatis cœ- lique propitii brevitatem, citius quam alibi florescunt & fructus edunt. Eamdem ob caussam plantæ montanæ cæ- teris minores, ast majori seminum quantitate instructæ sunt, quas si in hortos transstuleris, in majorem altitudinem excre- scunt, foliorumque copiam, sed fructus producunt parcis- simos. *Conf. Flor. Lapp. prol. 16.*

Vir *Tournefort* montem Ararat conscendens, ad radices ejus vegetabilia in Armenia frequentissima reperit; adscen- dendo pergens alia, sibi apud Gallos commoranti, pror- sus nova; ulterius adscendens vidit

Conyzam cœruleam acrem C. B. Cotoneastrum folio rotundo C. B. Hieracium fruticosum angustifolium majus. C. B. Jacobæam Senecionis folio, Raj. Euphrasiæ vulgarem similia, in Svecia frequentissima. Immo, quum magis adhuc versus apicem montis perrexisset, easdem reperit plantas montanas, quas Helvetia, atque Lapponia alit. Herbas, quas in colliculis Italiæ & Valinsæ reperi scribunt Cæsalpinus, Columna, Tournefort, & Pontedera, in pratis nostris reperimus, ob aeris solique elevationem similem.

§. 24. Aer maritimus suis convenit herbis, easque continuo afflatu beneficat. Plures enim, sine isto ægrotant, aliae illum contrarium ab initio habent, sed facile perfere ediscunt; v. g. Glaux maritima C. B. Statice caule nudo ramoso. Hort. Cliff. 115. Aster maritimus, Tripolium distans. Raj. H. fl. 270. Aster maritimus, folio tereti crasso, tricuspidato. Tournef. inst. 394. Plantago maritima major tenuifolia. Tournef. inst. 127. Triglochin capsulis subrotundis. Flor. Lapp. 135. aliaeque, ad oras maritimas, nec aliibi succrescentes.

§. 25. Montes & colles ob solum aridum, sterile, ac impetuosis ventis expositum, diu aquam retinere nequeunt, eademque vegetabilia alunt, quæ domuum in tectis videamus. Pro loco magis minusve umbroso variant. Hic igitur videbis

Gnaphalium caule simplicissimæ, corymbo simplici terminatrici, farmentis procumbentibus. Hort. Cliff. 400. Hieracium foliis radicalibus pinnato-dentatis. Hort. Cliff. 387. Hieracium foliis lanceolato-linearibus obsoletæ denticulatis sparsis. Flor. Lapp. 287. Doronicum plantaginis folio alterum. C. B. 185.

§. 26. Valles alia prorsus vegetabilia producunt, qualia sunt: Convallaria foliis cordatis. Flor. Lapp. 113. Cornus herbacea. Flor. Lapp. §. 65. t. 5. f. 3. Linum caule dichotomo, foliis ovato-lanceolatis, corolla acuta. Hort. Cliff. 114.

§. 27. Solum sylvestre macilentum est, & vapores tenues exhalat, pinguedine caret, paludibus sterilibus abundat. Nihil tamén minus sua nutrit vegetabilia, quæ imitatione vix posse produci reor; huc pertinet Linnæa floribus geminatis Gronovii, Hort. Cliff. 310. quæ umbram juxta paludes amat.

amat. *Erica vulgaris glabra*. C. B. 485. in campis aridis patentibus. *Monotropa caule multiflora*, in sylvis arborum procerarum.

§. 28. Solum pratorum est humus nigra, quæ quum paludosa esse solent, copiosissimas habent evaporationes; his insunt *Scabiosa corollulis quadrifidis*, caule simplici, ramis approximatis foliis lanceolato-ovatis. *Hort. Cliff.* 30. *Tragopogon calycibus florem superantibus*. *Hort. Cliff.* 382. *Convallaria scapo nudo*. *Hort. Cliff.* 124.

§. 29. Planities sylvis, colliculis, montibus, similibusve, per longissimum tractum carentes, & ventis liberrime patientes, sua alunt vegetabilia, qualia sunt: *Valeriana*, foliis caulinis pinnatis, sexu distincta. *Hort. Cliff.* 16. *Primula floribus erectis fastigiatis*. *Flor. Lapp.* 50. *Myosuros* C.B. 3. p. 511.

§. 30. Virgulta plantas vernas a calore solis æstivo tueruntur, ut: *Asarum* foliis subcordatis petiolaris. *Hort. Cliff.* 174. *Squamaria Riv. Montaire*. *Agrimonia* foliis caulinis ternatis, fructibus glabris. *Hort. Cliff.* 179. *Pulmonaria* foliis radicalibus ovato-cordatis. *Hort. Cliff.* 44. *Orobus* caule simplicissimo, foliolis ovatis acutis. *Hort. Cliff.* 366. *Paris* foliis quaternis. *Flor. Lapp.* 159.

§. 31. Aquam elementa tria reliqua varia ratione immutant; v. g. terra, mediante sale suo vel mucilagine, ignis seu calor jam pluviam, jam nivem producit. Ventus item seu aer suo motu, ut in mari; vel silentio ac quiete, ut in scaturiginibus; vel strepitu ut in flaviis.

§. 32. Aqua maris salsa sibi proprias alit herbas, qualia sunt; *Lithophyta* in imo, *Fuci* in fundo, *Kali*, *Salsola*, & *Halimus* similia, in littoribus.

§. 33. Stagnans & limosa paludum aqua suis inservit plantis, quo pertinent: *Conserva aquatica*, *Ulva*, *Corispermum*, in paludibus. *Drofera* scapis radicatis foliis oblongis, s. orbiculatis. *Flor. Lapp.* 110. *Oxycoccus*. *Tournef.* *Triglochin* fructu tenui. *Flor. Lapp.* 134. *Scheuchzeria*. *Flor. Lapp.* 133. in pratis humilibus. *Scirpus* folio calmi unico. *Flor. Lap.* 120. *Calla* foliis cordatis. *Flor. Lapp.* 320. *Ledum*. *Flor. Lapp.* 121. *Andromeda* foliis alternis lanceolatis margine reflexis. *Flor. Lapp.* 163. in paludibus. *Oryza*, in campis depresso, & aqua vel 3. pedum altitudine inundatis.

TO ANALECTA TRANSALPINA.

§. 34. Scaturigines limpидam atque refrigerantem aquam secum gerunt, & sequentes plantas juxta illas succrescere videmus: Sagittariam foliis sagittatis. *Flor. Lapp.* 344. Butomum. *Flor. Lapp.* 120. Ranunculum foliis inferioribus capillaceis, superioribus peltatis. *Flor. Lapp.* 234.

§. 35. Lacus, aquam adfluentem & recedentem vehentes, sua habent vegetabilia, quo pertinent: Myrica foliis lanceolatis, fructu sicco. *Flor. Lapp.* 279. Eupatorium foliis digitatis. *Hort. Cliff.* 396. Lythrum foliis oppositis. *Hort. Cliff.* 278. in ripa. Subularia. Elatine foliis oppositis. *Flor. Lapp.* 118. Lobelia foliis bilocularibus. *Flor. Lapp.* 279. ripis proxima. Potamogeton foliis oblongis nantibus. *Flor. Lapp.* 68. Nymphæa, utraque Europæa, in fundo.

§. 36. Nivem peramant vegetabilia polo vicina, ut: Rubus, caule unifloro, foliis ternatis. *Flor. Lapp.* 207. Frequens est in terris nostris, Siberia, terra Hudonis & Magellanica. Olim apud nos progerminare nequire credebatur, nunc autem experimento D. Aschelini edocti novimus, quod sufficiente nivis copia per hyemem, & ad serum usque ver tectus, latus vel apud nos ac copiosus crescere possit.

§. 37. Plantæ, quæ insulas Antilias, Surinam, Ægyptum &c. patriam habent, pluviam vel semestrem preferre, eadem & sine copia aquæ vivere possunt, quo pertinent: Bromelia seu Ananas, Musa, Cereus, Theobromia s. Cacao.

§. 38. Modicam aquam exigunt illæ, quæ in rupibus altissimis, aquam non retinentibus, inveniuntur. Succulentæ esse solent, & præ copia succi facile putrescent. Huc referatur: Cactus, Melocactus, Cereus, Opuntia Americana, Aloe, Mesembryanthema in Promontorio Bonæ Spei, Euphorbiæ sine foliis. Seda, Cotyledones, Crassulæ. Stisseriæ s. Fritillariæ Capitis bonæ spei, Kleinia caule perenni.

§. 39. Calorem recte dixeris plantarum vitam, aquam vero alimentum; calor enim humores a radice receptos protrudit, nam calore autumni tempore decrescente, plantæ crescere cessant. Aliæ tamen, ut vernæ, nimium calorem preferre nequeunt, aliæ e contrario, multum calorem desiderant, quo referas arbores seræ florescentiæ. Calor ita-

itaque pro gradu, tempore, florescentia serotina, & consueta vita ratione distinguendus est.

§. 40. Gradus scilicet caloris & frigoris variat pro vario climate. Gelu in regionibus Septentrionalibus diutinum & vehemens est, & calor in terris æquatori proximis maximus. Haud læta succrescit planta montana Spizbergensis sub æquatore, nec vice versa. Quæ autem circa polum borealem & australem nascuntur, eodem climate fruuntur.

§. 41. Nam vegetabilia zonæ calidæ frigoris omnis impatiensissima, hyeme calorem 50. ad 60. graduum (Thermometri *Fabrenheitiani*) desiderant, lectum insuper stercorearum optimum, quo crescant. Huc pertinent herbæ quas Surinam alit, quas Brasilia, Peruvia, Jamaica, Martinica, Bonus aer, Zeylon, Curassao, Barbados, Dominica, Amboina, Malabaria, Ægyptus, & Arabia, v.g. Coffea, quæ patriam habet Arabiam felicem. Lonicera ramis lateralibus simplicibus laxis, floribus oppositis pendulis, geniculis caulinis depresso. *Hort. Cliff.* 496. planta Barbadiana. Carica foliorum lobis sinuatis. *Hort. Cliff.* 460. in Malabaria, Ceylonia, & Brasilia. Hura *Hort. Cliff.* 486. in Brasilia, Guajana, & Jamaica. Indigofera foliis nudis. *Hort. Cliff.* 487. in Jamaica, insulis Caribibus, Ceylonia, & Malabaria. Dalechampia, in Martinica & Surinam. Hippomane foliis ovatis serratis. *Hort. Cliff.* 484. in insulis Caribibus, Jamaica, & Curassao. Crateva, *Hart. Cliff.* 484. in Jamaica, & Malabaria. Phyllanthus foliis lanceolatis serratis, crenis floriferis. *Hort. Cliff.* 439. in Ceylonia, Surinam, Bahama, & Porto Ricco, Elephantopus foliis integris serratis. *Hort. Cliff.* 390. in Malabaria, Jamaica, Terra mariana, & Virginia. Hibiscus foliis peltato-cordatis septemangularibus serratis hispidis. *Hort. Cliff.* 349. in Ægypto, Zeylonia, Malabaria, & Brasilia. Triumfetta. *Hort. Cliff.* 210. in Jamaica & Bermudibus. Quas quidem plantas omnes sub eadem latitudine loci in America & apud Indas crescere vides.

§. 42. Vegetabilia zonæ temperatae subcalidæ haud ultra 30. ad 40. grad. calorem, hyeme exigunt. Quo pertinent ea, quæ patriam habent Hispaniam, Siciliam, Græciam, Barbariam, Promontorium Bonæ Spei, Virginiam australem, Japoniam, & Sinam australem, ut: Ficus foliis palmatis.

matis. *Hort. Cliff.* 471. in Græcia, Hispania, & Italia. *Laurus vulgaris.* C. B. 460. in Italia. *Rhus foliis ternatis*, 4. 5. 6. *Hort. Cliff.* 111. in Promontorio Bonæ Spei. *Clutia foliis petiolatis.* *Hort. Cliff.* 500. & *Clutia foliis sessilibus ibid.* utraque in Promontorio Bonæ Spei.

Plantas ego infra expositas Promontorii Bonæ Spei, quum fructus ferre nollent, autumno anni 1736. hypocausto calidissimo horti Cliffortiani, plantas zonæ calidæ continent, tradidi. Calor ibidem erat grad. 66. ad 70. Quæ statim ex quo eo transportatae fuerint, mirum incrementum ceperunt, & germina triplo longiora, & duplo longiora solito propullularunt, florescere autem noluerunt. Sic sesquimense peracto, folia paullatim decidebant, germina flaccescebant, plantæque ex hypocausto receptæ, tantum non moriebantur; erant autem, *Tarchonanthus. Hort. Cliff.* 398. *Baccharis foliis lanceolatis*, superne uno altero de denticulo serratis. *Hort. Cliff.* 404. *Myrica foliis oblongis opposite situatis.* *Hort. Cliff.* 456. *Myrica foliis subcordatis serratis sessilibus.* *Hort. Cliff.* 456.

Autumno anni 1737. varias ego plantas Promontorii libero aeri exposui, ibique ad proximum ver usque relictæ, tunc omnes flaccescebant, & tandem in horto Cliffortiano moriebantur, nempe *Diosma foliis linearibus pilosis. Hort. Cliff.* 71. *Phylica foliis*, ovato linearibus. *Hort. Cliff.* 70. *Myrsine. Hort. Cliff.* 72. *Celastrus ramis teretibus*, spinis nudis, foliis acutis. *Hort. Cliff.* 72. *Bosia Hort. Cliff.* 84. in insulis Canariis. *Anthospermum. Hort. Cliff.* 455. *Myrica foliis oblongis opposite sinuatis. Hort. Cliff.* 456.

§. 43. Vegetabilia zonæ subfrigidæ tota fere hyeme quiescunt, nec ultra 38. grad. calorem, frigus vero multum perferunt. Nam & apud nos absque cura singulari totam hyemem perdurant, quo referantur plurima, quæ Gallia nutrit, quæ Germania, Russia, partes Chinæ Septentrionales, Japonia, Virginia, Pensylvania, Canada, & Terra Magellanica, e. g. *Betonica. Dod. pempt.* 310. in Anglia, Gallia, & Germania. *Tamus foliis cordatis. Hort. Cliff.* 458. in Anglia, & Gallia. *Rhus foliis ternatis*, foliolis petiolatis ovatis acutis integerrimis. *Hort. Cliff.* 110. in Canada, & Virginia. *Lonicera floribus capitatis terminaticibus*, foliis omnibus distinctis. *Hort. Cliff.* 58. in An-

Anglia, Germania, & Sconia. Spartium ramis inermibus angulatis, foliis ternatis solitariisque *Hort. Cliff.* 356. in Gallia, Belgio, Anglia, Germania, Sconia, & Madera. Digitalis purpurea. *C. B. p.* 812. in Anglia, Gallia, Germaniaque.

§. 44. Vegetabilia zonæ frigidissimæ gelu vehementissimum, nullumque prorsus calorem perferunt in hypocauſtis. Hæc sunt, quæ in montibus excelsis, sub quacumque latitudine loci succrescant, e. g. Empetrum procumbens. *Hort. Cliff.* 470. Nullam ego plantam montanam Lapponiæ reperi, quæ perferendo tanto frigore sufficeret. Nam circa fodinas Fahlunienses, ubi frigus hybernum, præ fumo cupri, acerbissimum, nihil plantarum aliarum videbis.

§. 45. Accretio ferotina circa polos pendet ex longitudine æstatis, ibi enim brevior est, sed dies æstivi longiores; jam quum plantæ incrementum pendeat a solis calore, Parisiis autem longior sit æstatis duratio, quam in Lapponia: segnius maturescant plantæ in Gallia, citius in Lapponia, computato scilicet tempore ab initio progerminationis ad maturitatem. Parisiis enim longiores sunt noctes subfrigidæ, his plantæ quiescent, & pro perficiendo suo itinere pluribus egent diebus. In Lapponia autem nulla fere nox æstiva, quapropter die pariter ac nocte accretio continuatur, v. g. in anno 1732. die 31. Maji hordeum seminatum, & die 28. Julii messum est, hinc spatio 58. dierum maturuit. In anno 1732. secale die 31. Maji seminabant, & 5. Augusti metebant, hinc diebus 66. maturuit, & quidem in Lulea Lapponia; quod in locis Meridiei propioribus fieri nequit. Alia autem vegetabilia tam cito maturescere nolunt; hinc Fagus ultra Gothiam Occidentalem raro sua sponte succrescat, nec quercus ultra Uplandiam seu Finlandiam, nec Ulmus ultra Gestriciam, Hepatica ultra Medelpadiam, Leonurus s. Cardiaca ultra Angermanniam & Vasam in Ostro-Bothnia.

§. 46. Magni insuper momenti, plantarum respectu, est consuetudo; planta enim ex Australibus regionibus ad nos deportata, primo transpositionis anno segnior maturescit, post sensim citior; idem de semine exoticō terræ nostræ tradito obtinet. Nicotiana v. g. ex semine indigeno, integro mense citior maturescit, præ illa, quæ ex semine

exo-

exotico provenit. *Lenman*. Plantæ tandem indigenæ omnes, anno primo quo apud nos degunt, climatis nostri insuetæ, multipli periculo expositæ sunt.

§. 47. Tempus florescentiæ pro calore dijudicandum est. Nam æstatis nostræ tempore hyemem habent incolæ Capitis bonæ Spei, hinc *Hæmanthus Africanus*. *Comm. Hort.* 2. p. 127. t. 64. sive toto anno terra conservetur, sive vere, vel autumno eidem tradatur, (etsi quinquaginta per annos sub cœlo nostro degerit :) circa Festum Nativitatis, id est tempore æstatis patriæ, florescit ; plurima etiam vegetabilia Promontorii ejusdem idem florescentiæ suæ tempus tenent. Eamdem ob cauſam censeo, plantæ aliquot Americanæ patrio in loco, die, apud nos autem noctu florent, ut *Flos mirabilis*, ibi enim nox est tunc, quum nobis dies ; plantæ igitur illæ morem patriæ conservare videntur. *Colchicum* floret autumno, & vere subsequente fructum producit. *Galanthus*, *Helleborus* flore folio insidente & *Daphne* variæ species sub initium veris florent, & si bulbas vel Julio terræ committeres, ante veris proximi adventum haud florescerent. Quibus & plantis Africanis consideratis, aliud quidpiam, quam calorem & aquam pro incremento earum requiri, mihi quidem, videtur.

§. 48. His omnibus in unum collectis adparet, quanta cum diligentia, clima, terra, aqua, aer, & calor plantis convenientissima feligenda sint, exotica nostro sub cœlo colènda. Numquam sane scopo excides, si diligenti examine ductus sua cuique præparaveris ; aliæ autem regulæ theoreticæ prorsus superfluæ sunt.

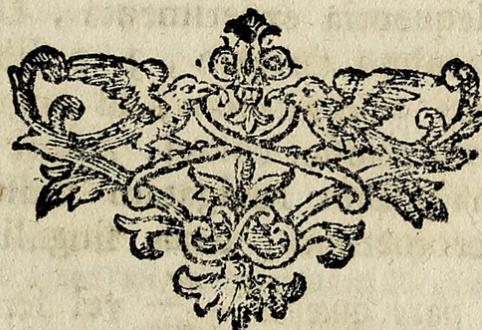
Hortus Botanicus igitur tria habeat hypocausta, suis quæque fornacibus instructa, & quidem primum seu calidissimum pro plantis zonæ calidæ, cuius calor sit 56. ad 70. grad. Hypocaustum secundum, quo plantæ zonæ temperatae subcalidæ per hyemem detinentur, calorem 35. ad 40. grad. exigit ; tertium denique plantis zonæ subfrigidæ destinatum, calore quidem non eget, sed avertendæ frigoris vehementiæ destinatum est.

Magnæ foret utilitatis, si & hyeme aerem recentem hypocaustris introducere possemus ; ast quomodo? apertis enim portis atque fenestrīs frigus cum aere intrabit. Maximo æstatis calore & sole, fenestras aperire solent ; plantis, statim

statim ex quo humiditatem terram absorbisse vides, aquam recentem affundas, modicam succulentis, copiosam vero Alpinis. Aqua caloris expers noxa est plantis, nam ope caloris plantas ingreditur. Quæ circa terræ commixtionem observanda veniunt, ex dictis §§. 13. 21. patet.

Plantis Africanis & trans Æquatorem natis, hyeme, herbis montanis vere, & his, quæ sub æquatore vivunt, autumno calor communicandus est.

§. 49. Musa, præstantissima naturæ totius planta, toto fere seculo hortis Belgarum detenta, numquam in florem abierat. Ego igitur, cognito, quod patriis in locis, id est Surinamia, terram pinguiorem occupet, & pluviaæ semestris fere continuæ, ac sex mensium ariditatis tantum non perpetuæ adsueta sit, & recepta humiditate post si-
tim diutinam, statim floreat, & solum a vento & cœli inclemens tutum peramet: hanc autumno anni 1735. hypocausto Cliffortiano tradidi, satis diu aquam negavi, deinde autem aqua copiosa irrigavi, & hypocauustum ab aeris accessu munitissimum ac probe calidum esse curavi; & quid? ineunte anno floruit, & fructus produxit. Idem etiam cum alia musa, anno posteriore, pari ratione in Anglia, & Lugduni tractata, evenisse nuntiatur.

Linne

, Carl von. 1762. "De Cultura vegetabilium naturæ convenienter instituenda."
Analecta transalpina 1, 1–15.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/238177>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/263620>

Holding Institution

Smithsonian Libraries and Archives

Sponsored by

Biodiversity Heritage Library

Copyright & Reuse

Copyright Status: Not in copyright. The BHL knows of no copyright restrictions on this item.

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.